

РЕШЕНИЕ

№ 6688

гр. София, 24.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 11.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **7745** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 38, ал. 6 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от Д. Р. – пълномощник на изпълнителните директори с пълномощно рег. № 3885/2020г. на нотариус № 074 при НК, срещу Решение № ППН-01-423/2019г. от 10.07.2020г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/.

Въведени са твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради противоречието му с материалния закон и нарушение на процесуалните правила. Счита се, че решението на Комисията е немотивирано, постановено без да са събрани и обсъдени всички релевантни за случая доказателства. По същество се твърди, че [фирма] не е нарушило ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 доколкото по силата на сключен договор с абонат е имала право да обработва неговите лични данни и да предоставя същите на трети лица. Допълнително се сочи, че разпоредбите на чл. 6, § 1 от Регламента противоречат на Закона за счетоводството и Закона за задълженията и договорите, доколкото последните налагат съхраняването на личните данни да продължи и след като договора с абоната е прекратен. Счита още, че в хода на административното производство са установени обстоятелства, сочещи, че е налице престъпно деяние, поради което КЗЛД е следвало да спре производството пред себе си и да изпрати материалите на прокуратурата.

В съдебно заседание пред Административен съд София - град, оспорващият [фирма], се представлява от юрк. Р., който поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни /КЗЛД/, за съдебно заседание редовно уведомен, не изпраща представител. По делото е постъпило становище по процесуален представител на ответника в който са изложени подробни съображения за неоснователност на жалбата.

Заинтересованата страна Д. С. К., редовно призован, не се явява и не се представлява. С писмено становище по делото аргументира неоснователност на жалбата.

Административен съд – София град, след като се запозна с жалбата и събраните по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по повод на жалба рег. № ППН-01-423/25.04.2019г. от Д. С. К., в която били изложени твърдения за неправомерно обработване на личните данни от страна на [фирма]. Конкретно било посочено, че при заплащане на месечна сметка в офис [фирма], в [населено място], няколко пъти му е било предлагано да му бъде подновен договора с мобилния оператор, но той отказвал всеки път. На 25.01.2019г. било направено запитване на * 88 от телефонен номер 0896 155165, какъв е срокът на договора. Получена била информация, че срокът е до 01.09.2019г. При заплащане на фактура на 15.03.2019г. жалбоподателят установил, че договорът му е бил „преподписан” на 31.01.2019г. в офис К. поляна, който той никога не е посещавал. Декларирал, че не е подписвал договора, заедно с приложенията от 31.01.2019г., като посочил, че това е злоупотреба с личните му данни.

Във връзка с постъпилата жалба с писмо № ППН-01-423/1/10.06.2019г. [фирма] било уведомено за образуваното административно производство, като е дадена възможност за депозиране на становище. В постъпилото такова е изложено, че К. има сключен договор за предоставяне на мобилни услуги с [фирма] чрез номер [ЕГН] от 01.07.2017г., а на 31.01.2019г. абонатът е преподписал договора за нов период от две години с абонаментен план А 1 one U. 16. Посочено е, че след подписване на договора абонатът е заплащал всички издавани му фактури. В допълнение е посочено, че след 19.06.2019г. има потребление, от което следва, че потребителят използва предоставената му услуга и данните му се обработват с обичайната търговска дейност. Застъпени били твърденията, че с оглед достоверността на документите и плащанията на клиента, нямат основание да считат, че подпис е неистински. Договорът е изпълнен в съответствие с реквизитите и при изпълнение на процедурите за работа. Приложена е „Инструкция 1, относима към процедурата за сключване на договори с физически лица“, „Инструкция за сключване на нов договор за услуга“ и „Инструкция за работа с дигитален подпис“. Обяснено е, че системата за електронно подписване на документи е въведена в търговските обекти на „А 1 България” преди повече от 6 год. С оглед автоматизиране и създаване на допълнителна сигурност на процеса на клиентското обслужване. При сключване на индивидуални договори чрез тази система се създава електронен документ. Обяснено е, че използването на тази система, не съдържа каквато и да е опасност от обработка на данните, като създава допълнителна гаранция и сигурност за документа, а подписът положен чрез устройството е защитен, а съдържанието на електронния документ не може да бъде променяно. Документа се идентифицира с уникален код, който не позволява данните да бъдат преобразувани по какъвто и да е начин. Положеният подпис не може да бъде възпроизведен отделно от електронния документ, тъй като към момента на полагането

му той не се запазва като самостоятелна единица. Допълнено е, че ако твърденията на клиента са верни, случаят ще касае извършено престъпление по смисъла на Наказателния кодекс (НК) от страна на служител на А 1 и в такъв случай би следвало да се сигнализира компетентните органи. Специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Изложено е, че съставянето и използването на неистински документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във връзка с чл. 308 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

На проведеното заседание на Комисията на 18.12.2019г., жалбата е приета за процесуално допустима, като страни са конституирани - жалбоподател, Д. С. К. и ответна страна - [фирма]. Допуснато е извършването на почеркова експертиза със задача: да се установи дали подписът, положен под приложение 1 към договор №[ЕИК] от 31.01.2019г. за мобилна услуга А 1 one unlimited, заедно с приложение № 3 към договор №[ЕИК] от 31.01.2019г. и допълнение към приложение 1 към договор №[ЕИК] от 31.01.2019г., е положен Д. С. К.. Жалбоподателят е уведомен за решението на Комисията с писмо с рег. № ППН-01-423/19/07.01.2020г. След представяне на образец от подписа, същият е изпратен на Научноизследователския институт по криминалистика (Н.) с искане за извършване на експертиза на подпис. С писмо рег. № ППН-01-423/10/19/12.02.2020г. от Н. е постъпило писмо с приложен протокол за извършена експертиза № 20/Д.-039. Съгласно последната положените подписи под Приложение 3 към договор №[ЕИК] – ценоразпис, копие на допълнително приложение към договор №[ЕИК] от 31.01.2019г. и копие от приложение № 1 към Договор №[ЕИК] Условия на тарифен план за мобилна услуга А 1 one U. 16 (срок - 2г.)”, представляват изображения на подпис на Д. С. К., които не са положени от същия.

Проведено е заседание на 19.05.2020г. с призоваване на страните. На същото заседание Комисията е предложила проект за решение, обективиран в протокол № 19/19.05.2020г., съгласно който по т. 1 обявена жалбата на Д. К. за основателна; по т. 2 на основание чл. 83, § 5, б.а във вр. с чл. 58, § 2б. и от Общия регламент относно защита на данните за нарушение на чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на [фирма] налага имуществена санкция в размер от 10 000 лева. По т. 3 от проекта на основание чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 на „А 1 България“ В. е наредено да преустанови обработването на личните данни на жалбоподателя. Определен е и едномесечен срок за изпълнение. За приетото са гласували всички членове на комисията. По повод последното е постановено Решение № ППН-01-423/2019г. от 10.07.2020г.

За да достигне до този извод КЗЛД е приела, съобразно представените доказателства, че [фирма] като мобилен оператор и администратор на лични данни е имал сключен договор за предоставяне на мобилни услуги с абоната Д. К.. Позовавайки се на експертизата № 20/Д.-039 на Н. – МВР, е прието, че администраторът на лични данни

обработка данните на жалбоподателя от 31.01.2019г. без да са налице предпоставките за това. Не са налице и останалите хипотези посочени в чл. 6 § 1, букви „а“, „б“, „в“, „г“, „д“, „е“ се налага извода, че личните данни на жалбоподателя са обработени от [фирма] за сключване на договора в нарушение на чл. 6, § 1 от Регламента, без наличие на условие за допустимост на обработването.

Възраженията на [фирма], свързани с евентуално извършено престъпление са мотивирано отхвърлени.

Прието е още, че най-подходящите корективни мерки по см. на чл. 58, § 2 от ОРЗД /Общ регламент относно защита на данни/ е налагането на административно наказание – имуществена санкция. Същото е аргументирано с това, че нарушението е извършено и последиците са налице, поради което другите корективни мерки не биха могли да постигнат преследваната цел. Според комисията имуществената санкция ще има предупредително и възпитателно въздействие на администратора на личните данни, за което са изложени подробни мотиви.

При горните фактически установявания съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на акта, за която е налице и пряк и непосредствен интерес от обжалването. Жалбата е подадена в срок, доколкото от приложеното по делото известие за доставяне не се установява датата на връчване на оспореното решение, но същото е постановено на 10.07.2020г., а жалбата е депозирана пред КЗЛД на 28.07.2020г. с вх. № В-ППН-01-423/23(19). Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна при следните съображения:

Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗЗЛД, КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Тази своя функция комисията осъществява упражнявайки предоставени от закона правомощия, посочени в чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД. Този административен орган е оправомощен да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон - чл. 10, ал. 1 във вр. с чл. 57 от Регламент (ЕС) 2016/679. За реализирането на тези правомощия законодателят е предвидил правомощия на комисията като колективен орган /чл. 38 ЗЗЛД/. Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4-ма членове, като според чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. В конкретния случай оспореното решение е прието на заседание на комисията, проведено на 19.05.2020г., на което са присъствали четиримата членове, с единодушие, като същите са подписали оспорения акт /чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 4, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация/.

Спазена е установената писмена форма като оспореното решение съдържа изискуемите по силата на чл. 59, ал. 2 АПК реквизити, доколкото приложимият специален закон – ЗЗЛД не съдържа специални изисквания към формата и съдържанието на акта.

При постановяване на оспорения акт по отношение на [фирма] не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната му само на това основание. Производството е започнало по писмено искане на физическо лице, съдържащо

оплакване за нарушаване правата му по ЗЗЛД, т. е. искането е от компетентността на комисията, разпределено е на съответната дирекция за изготвяне на становище по допустимостта и основателността, изискано е становище на лицето, срещу които е подадена жалбата за нарушаване на правилата за обработване и съхраняване на лични данни, комисията се е произнесла по редовността и допустимостта на искането в заседание на 18.12.2019г., страните са уведомени за насроченото отрито заседание за разглеждане на жалбата по същество като им е дадена възможност да се запознаят със събраните по преписката доказателства и да изразят становище по тях.

По отношение на съответствието с материалноправните разпоредби на закона по см. на чл. 146, т. 4 от АПК съдът съобрази следното:

Казано по-горе бе, че административното производство е било валидно започнато по жалба от заинтересовано лице. Законодателят не е въвел конкретни изисквания, на които следва да отговаря лицето, подател на жалбата. Напротив – използван е изразът „всяко лице“, т.е. техните лични данни могат да бъдат обработени незаконосъобразно и в случай, че лицето е било абонат на оператор и е продължило обработването на неговите лични данни, след като не е изразил съгласие за продължаване на договора за ползване на услугите.

Считано от 25.05.2018г. се прилага ОРЗД, който има пряко действие. Административният акт е постановен на 10.07.2020г. и е съобразен с действащия към този момент материален закон.

Страните не спорят, че [фирма] е администратор на лични данни по смисъла на закона. Заинтересованата страна Д. С. К. е физическо лице.

Съгласно чл.4 от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице, а „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Обработването на лични данни е допустимо в конкретно посочени в чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 случаи, а именно: обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни; физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие; обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане; обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните; обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес; обработването е необходимо за упражняване на правомощия,

предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните; обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните. [фирма] е обработвал данните на К. докато е бил в сила договор №[ЕИК]. Предвид установеното обаче от комисията, че К. не е подписал допълнително приложение към договор №[ЕИК] от 31.01.2019г., Приложение 3 към договор №[ЕИК] и приложение № 1 към Договор №[ЕИК] (експертиза № 20/Д.-039 на Н.), то логичен е извода, че липсва валидно изразено съгласие за обработване на личните му данни.

Съгласно чл.38, ал.3 от ЗЗЛД Комисията се произнася с решение, като може да приложи мерките по чл. 58, параграф 2, букви "а" – "з" и "й" от Регламент (ЕС) 2016/679 или по чл. 80, ал. 1, т. 3, 4 и 5 и в допълнение към тези мерки или вместо тях да наложи административно наказание в съответствие с чл. 83 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и по глава девета. С оспореното решение на основание чл.58, §2, б."и" във вр. с чл.83, §5, б."а" от Общия регламент относно защитата на данните, предвид обработване на личните данни на Д. К. е наложила на [фирма] административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10000 лева. При определяне на размера комисията е взела предвид размера на приходите от основната дейност на дружеството.

Съдът приема, че съобразно приложимото към случая право, в обстоятелствената част на решението на КЗЛД са изложените подробни съображения, които обосновават определената по вид и размер конкретна санкционна мярка – имуществена санкция. Административният акт съдържа точни и ясни мотиви за направения избор на най-ефективна, целесъобразна и съответна на принципа на пропорционалност мярка за констатираното нарушение. Обоснован е размерът на избраната мярка - 10000 лева, при което са взети предвид изяснените по случая релевантни обстоятелства и нормативно установеният максимален размер на имуществената санкция. Изложените съображения от органа са последователни, логични и в съответствие с тежестта, повторността и продължителността на извършеното нарушение.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя във връзка с това, че ако е извършено документно престъпление К. може да търси правата си само по реда на наказателното преследване. Жалбата на К. пред КЗЛД касае използване на личните му данни, а Комисията е органът, който е компетентен да се произнесе по тази жалба. Наличието на производство във връзка с търсене на наказателната отговорност за евентуалното престъпление не изключва правомощията на КЗЛД. Двете производства се развиват успоредно и независимо едно от друго. Не е в противоречие със закона назначаването на почеркова експертиза от Комисията. С това доказателствено средство в административния процес са установени факти касаещи административното производство – използването на лични данни без правно основание.

Предвид изложеното съдът приема, че оспореното решение е постановено в съответствие с материалния закон и с целта на закона. Жалбата, като

неоснователна, следва да бъде отхвърлена.
Мотивиран така и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК Административен съд
София – град, II о., 28-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Решение №
ППН-01-423/2019г. от 10.07.2020г. на Комисията за защита на личните данни,
като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град
пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването
му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по
реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: